

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 28. czerwca 1903.

Treść: **Nr** 135. Rozporządzenie, dotyczące wolnego od podatku użycia wódki do wyrobu eteru siarczanego i octowego.

135.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1903,

dotyczące wolnego od podatku użycia wódki do wyrobu eteru siarczanego i octowego.

Zmieniając niektóre postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 126 i II. Rozdziału dodatku B do §u 2. II., rozporządzenia wykonawczego o poborze podatku od wódki z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 130, zarządza się w porozumieniu z królewskim węgierskim Ministerstwem skarbu co następuje:

I. Wolne od podatku użycie wódki do wyrobu eteru siarczanego lub eteru octowego dozwolonym jest od dnia obowiązywania tego rozporządzenia tylko co do tych ilości powyższych rodzajów eteru, które się albo poza linię cłową za granicę eksportuje lub też w kraju pozbywa do celów technicznych osobom (Rozdział V) do tego wedle przepisów skarbowych urzędownie upoważnionym.

Ciężar gatunkowy przeznaczanego na ten cel eteru siarczanego nie może przekraczać 0.733 przy 15° C.

Oznaczając ciężar gatunkowy eteru siarczanego, postępować należy według dodatku A.

W mowie będący eter octowy zawierać musi „czysty eter octowy“ w ilości co najmniej 50 procent ciężaru. Ilość tego ostatniego oznacza się według dodatku B, ilość zaś „niezmienionego alko-

holu“ zawartego w pozbywalnym w handlu eterze octowym oznacza się według dodatku C.

Dodatek C.

Poprzedniego denaturowania wódki, pobranej bez opłaty podatku do wyrobu eteru siarczanego lub octowego nie wymaga się. Należytość kontrolną należy przy obliczeniu wymierzyć dodatkowo do zapłaty tylko od tej ilości wódki, której użyto do wyrobu eteru siarczanego lub octowego pozbytego w kraju.

II. Pod względem pozwolenia na wolny od podatku pobór wódki tudzież pod względem samego poboru mają zastosowanie — bez względu na to, czy wyrobione z tej wódki etery przeznaczone są na wywóz czy też na sprzedaż w kraju osobom wedle przepisów skarbowych urzędownie do tego upoważnionym — przepisy §§ów 1. i 2. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 126, z tą zmianą, że pozwolenia tego udzielać się będzie także i tym przedsiębiorstwom przemysłowym, które do obydwóch celów co najmniej dziesięć hektolitrów alkoholu spotrzebują, dalej, że pobór próbek wytworu do innego celu, aniżeli do wymienionego w rozdziale III, miejsca mieć nie będzie.

Tych przedsiębiorców, którzy się już w posiadaniu pozwolenia na wolne od podatku używanie wódki do wyrobu eteru siarczanego i octowego, zawiadomić należy pisemnie o zmienionych tem rozporządzeniem warunkach i przepisach kontrolnych.

III. Zgłaszanie poszczególnych posyłek i urzędowe postępowanie z niemi odbywać się ma według postanowień §§ów 3., 4. i 5. powołanego wyżej rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, z następującymi zmianami:

1. Każdą wysyłkę eteru siarczanego lub octowego w kraju, zgłosić należy według dołączonego wzoru I. w podwójnem wygotowaniu.

2. W miejsce rejestru wywozowego prowadzić należy zapiski według dołączonego tu wzoru I. Zapiski te należy na równi z rejestrem wywozowym zamknąć i nadesłać.

3. Każda wysyłka musi być urzędownie zbadana.

Zamiast ilości litrów i zawartości alkoholu ma urząd wysyłający zbadać tylko ciężar brutto i netto, przyczem stwierdzenie tary może nastąpić już przedtem oczywiście pod warunkiem zachowania odpowiednich ostrożności, by tożsamość naczyń później udowodnić można.

W celu zbadania ciężaru gatunkowego eteru siarczanego względnie zawartości czystego eteru octowego i niezmiennego alkoholu w eterze octowym, przeprowadzić należy wrywkowe próby a to na 250 gramach płynu przy eterze siarczanym a na 100 gramach przy octowym.

Próbki pobrać należy, wedle wyboru strony albo z naczynia przewozowego, które ma być urzędowaniu kontrolnemu podane, względnie, jeżeli jedna partya składa się z kilku takich naczyń, z niektórych z pomiędzy nich — przyczem na wybór naczyń stronie żadnego wpływu dozwolić nie można — albo też z cysterny zapasowej. W tym ostatnim przypadku mają organy dozoru uważać na to, by naczynia przewozowe napełniono faktycznie z tej cysterny zapasowej, z której próbkę pobrano.

Próbki wlać należy do flaszek z grubego szkła lub z blachy, których strona ma dostarczyć a wypełnić wolno te naczynia najwyżej do $\frac{3}{4}$ ich zawartości. Naczynia te należy następnie szczelnie zakorkować i w ten sposób pieczęcią urzędu i strony zaopatrzyć, aby korek i szyjka flaszki były papierem owinięte, papier mocno na szyjce przywiązany, koniec tego sznurka ponad otworem flaszki przeciągnięty i potem dwiema pieczęciami po obu stronach szyjki przytwierdzony. Flaszki z próbkami zaopatrzyć należy w winiety a na nich uwidocznić nazwę przedsiębiorstwa, datę pobrania próbki i jej ciężar.

Zabezpieczone w ten sposób i oznaczone próbki przesać należy w celu zbadania bezpośrednio do stacyi doświadczalnej technicznej kontroli skarbowej we Wiedniu.

Ilości eteru użyte jako próbki dolicza się do owych ilości, dla których dozwolono wolnego od podatku spożycia wódki.

4. Jeżeli urząd wyjściowy stwierdzi, że urzędowe zamknięcie jest naruszone, należy spostrzeżone braki protokolarnie opisać.

W ogólności zbadać przytem należy tylko ciężar brutto względnie policzyć ilość sztuk (koli); ciężar netto obliczyć względnie próbki pobrać należy tylko na przypadek szczególnych wątpliwości.

Stwierdzone ewentualnie usterki uwidocznić należy w obydwóch egzemplarzach oznajmienia.

Jeżeli posyłkę otrzymać mają upoważnione do poboru osoby w kraju, natenczas zastępuje miejsce urzędu wyjścia ten oddział straży skarbowej, w którego okręgu uprawniony do poboru ma stałe miejsce zamieszkania; oddział ten winien potwierdzony duplikat oznajmienia dołączyć do zapisków, które odnośny przedsiębiorca ma prowadzić według zarządzeń krajowej władzy skarbowej.

IV. Z przepisanych w §ie 6. wymienionego kilkakrotnie rozporządzenia Ministerstwa skarbu zapisków prowadzić należy tylko konto a mianowicie według dołączonego wzoru II a.

Obliczenie następuje drogą analogicznego zastosowania postanowień §u 7. tego rozporządzenia.

Liczyć przytem należy: na każdych 100 kilogramów eteru siarczanego $157\frac{1}{2}$ hektolitrowych stopni alkoholu względnie na każdych 100 kilogramów czystego eteru octowego, stwierdzonego w eterze octowym, w handlu używanym, $70\frac{1}{2}$ hektolitrowych stopni alkoholu, oprócz ilości alkoholu w niezminionej formie, drogą analizy stwierdzonej.

Jako podstawy do przeliczenia ciężaru na zawartość alkoholu, które na koncie ma być przeprowadzone, dołączyć należy do konta odnośne certyfikaty analizy.

V. Osoby, chcące nabyć siarczany lub octowy eter — wyrobiony przy wolnem od podatku użyciu wódki — do celów technicznych, jak naprzykład do rozpuszczania żywic, tłuszczów, olejów eterycznych, bawełny strzelniczej itd. względnie (eter octowy) do wyrobu laku, potrzebują do tego pozwolenia władzy skarbowej pierwszej instancyi. Pozwolenia tego udzielać wolno takim tylko osobom, które udowodnią świadectwem izby handlowej i przemysłowej, że uprawiają przemysł, w którym eteru siarczanego lub octowego tylko w technicznych celach się używa, w którym się zatem ani wyszynku, handlu lub sprzedaży wódki nie uprawia ani opodatkowanej wódki w celach spożywczych dalszemu przetwarzaniu nie poddaje.

Osoby te podpadają urzędowej kontroli organów skarbowych i mają prowadzić zapiski co do poboru i każdorazowego użycia eteru, założone według zarządzenia krajowej władzy skarbowej.

Wzór II a

VI. Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. lipca 1903.

U tych osób, które posiadają już pozwolenie do wolnego od podatku używania wódki do wyrobu eteru siarczanego lub octowego, należy w dniu 29. czerwca 1903 zbadać wszelkie zapasy eteru siarczanego i octowego i ewentualnych produktów pobocznych oraz wszelkie zapasy denaturowanej i niedenaturowanej wódki, przeznaczonej do wyrobu eteru siarczanego lub octowego a odpowiadającą tym zapasom ilość alkoholu zapisać w osobnem koncie (Wzór II *b*) na rachunek. Zbadanie zawartości alkoholu w denaturowanym i niedenaturowa-

nym spirytusie przeprowadza się w sposób zwyczajny 100podziałkowym wysokomierzem.

Przy badaniu ciężaru gatunkowego eteru siarczanego względnie zawartości czystego eteru octowego i niezmienionego alkoholu postępować należy w sposób przepisany w rozdziale III. pod 3. a stacya doświadczalna technicznej kontroli skarbowej we Wiedniu podejmować będzie i te badania podług wskazówek udzielonych w dodatkach *A*, *B* i *C*.

I tutaj należy certyfikaty analiz dołączyć do konta prowadzonego według wzoru II *b*.

Böhm wlr.

Wzór II *b*.

II *a*.

Dodatek A.

(Do I. rozdziału rozporządzenia.)

P o u c z e n i e**o oznaczaniu ciężaru gatunkowego eteru siarczanego.**

(Przez Dra Franciszka Freyera.)

Badając ciężar gatunkowy eteru siarczanego o wiele więcej jeszcze zważać należy na temperaturę płynu anizeli przy badaniu alkoholu areometrem. Ponieważ niema się tutaj do czynienia jak przy alkoholu, tylko z roztworami z wodą mieszanymi, ale ciężar gatunkowy próbki tworzą trzy składniki o różnych współczynnikach rozszerzalności a mianowicie eter, alkohol i woda, przeto dla wszystkich możliwych roztworów nie da się teoretycznie dokładna korektura ciepłoty oznaczyć. Badanie areometrem przeprowadzać przeto należy ile możności przy 15 stopniach Celzjusza. Dla małych różnic, w granicach 10 do 20 stopni można dla każdego stopnia Celzjusza zrobić poprawkę o jedną tysięczną, nie popełniając w ten sposób znacznego błędu. I tak naprzykład przy 3 stopniach ponad 15 = przy 18 stopniach należy trzy tysięczne dodać i na odwrót przy 12 stopniach trzy tysięczne odjąć. Pobraną próbkę wlewa się do luźno zamkniętego naczynia, wstawia naczynie to do wody o 15 stopniach a gdy próbka tę ciepłotę osiągnie, wlewa się ją do szklanego walca. Następnie wpuszcza się areometr i zamyka walec szklaną przykrywą. Jak tylko areometr się ustali, odczytuje się natychmiast ciężar gatunkowy i ciepłotę. Dłuższe wyczekiwanie przed odczytaniem jest bezcelowe. Ponieważ eter nastrocza wielkie niebezpieczeństwo ognia i łatwo się ulatnia, nie mogą się w pobliżu znajdować palące się lub tlejące przedmioty (cygara) i z tych samych przyczyn nie należy bezwarunkowo doprowadzać eteru do wymaganej ciepłoty przez grzanie na piecu lub wcale nad płomieniem. Czynieć to raczej należy zapomocą zanurzenia we wodę.

Dodatek B.

(Do I. rozdziału rozporządzenia.)

Pouczenie**o badaniu zawartości eteru octowego.**

(Przez Dra Franciszka Freyera.)

W kolbce o pojemności 100 centymetrów sześciennych odważa się dokładnie około 3 gramy eteru octowego. Dla łatwiejszej rozpuszczalności we wodzie dodaje się 10 centymetrów sześciennych alkoholu i kłócąc kolbkę dopełnia się ją wodą prawie do samej kreski. Gdy płyn osiągnie ciepotę pokojową dopełnia się kolbkę zupełnie aż do kreski, dobrze zawartość wyklóca i przelewa zapomocą pipetki 25 centymetrów sześciennych płynu do zamykającej się kolbki. Wskazanem jest, by wykonać to zawsze odrazu podwójnie. Do odmierzonej w ten sposób ilości dodaje się nieco fenoltaleiny i neutralizuje się ją dokładnie kilkoma kroplami ługu, poczem dodaje się 25 centymetrów sześciennych $\frac{1}{2}$ normalnego alkoholowego ługu potażowego. W celu tytrowania alkoholowego ługu wlewa się go w ilości 25 centymetrów sześciennych do drugiej kolbki i pozostawia się obydwie naczynia dobrze zamknięte przez sześć godzin lub przez noc w spokoju. Dla przyspieszenia badań można zamiast pozostawienia roztworu przez czas dłuższy, ogrzewać go przez pół godziny na wodnej kąpieli, nasadzając ochładzacz odpływu. Następnie tytruje się obie próby przy użyciu fenoltaleiny zapomocą $\frac{1}{2}$ normalnego kwasu solnego. Różnica zużytych centymetrów sześciennych kwasu pomnożona przez 0.044 daje ilość eteru octowego, zawartego w odmierzonych 25 centymetrach sześciennych, którą się następnie na procenta przelicza.

Pouczenie

o oznaczaniu zawartości niezmienionego alkoholu w sprzedanym eterze siarczanym i octowym.

(Przez Dra Franciszka Freyera.)

Oznaczenie następuje w obydwu przypadkach według acetylochorkowej metody Adama. *)

A. Podstawy metody.

Metoda Adama opiera się na fakcie, że chlorek acetylowy łączy się z alkoholem tworząc 1 atom kwasu i 1 atom esteru, podczas gdy przy wystawieniu go na działanie wody powstają 2 atomy kwasu. Eter, zawierający alkohol, wystawia się na działanie zbywającego chlorku acetylowego; niez użytą ilość tego ostatniego rozpuszcza się we wodzie i tytruje powstały kwas. Taką samą ilość chlorku acetylowego rozpuszcza się wprost we wodzie i również tytruje. Różnica zużycia zasady daje pierwotną zawartość alkoholu, która miała być oznaczoną a mianowicie 1 atom zasady odpowiada 1 atomowi alkoholu.

B. Zastosowanie tej metody przy oznaczaniu alkoholu w eterze siarczanym.

Najpierw stwierdza się, zapomocą próby wstępnej, w przybliżeniu zawartość alkoholu i wody w eterze, który się ma badać. W tym celu zakłada się około 20 centymetrów sześciennych tego eteru w oznaczonym podziałką cylindrze z równą ilością nasyconego roztworu chlorku wapna i odczytuje ilość eteru nierozpuszczonego. Zmniejszenie ilości odpowiada mniej więcej zawartości „alkoholu + wody“.

Celem przeprowadzenia właściwego badania należy tyle eteru odważyć, by ilość „alkoholu + wody“ wykazana przy próbie wstępnej nie wynosiła więcej jak 1 gram. **)

Naprzykład z eteru, zawierającego 80 procent objętości czystego eteru i 20 procent „alkoholu + wody“, bierze się 5 gramów. Przy dość czystych produktach, a więc przy takich, których większą ilość się wytwarza, można ją odmierzyć zapomocą pipety i na podstawie poprzednio zbadanego ciężaru gatunkowego, oznaczyć ciężar ogólny; natomiast gdy się ma do czynienia z eterem zawierającym dużo alkoholu i wody, odważa się mniej więcej cztery razy taką ilość w zamykającej się kolbie objętości 100 centymetrów sześciennych, dopełnia ją w ciepłocie pokojowej wolnym od wody eterem aż do kreski a następnie odmierza się pipetą 25 centymetrów sześciennych tego roztworu. Płyn ten wlewa się do kolbki z grubego szkła o pojemności około $\frac{1}{3}$ litra i dodaje 50 centymetrów sześciennych roztworu chlorku acetylowego w chloroformie rozpuszczonego w stosunku 100 gramów chlorku acetylowego na litr. Kolbkę zatyka się natychmiast korkiem kauczukowym o jednym otworze, w którym tkwi lejek z kurkiem, pojemności około $\frac{1}{4}$ litra. Do lejka wlewa się około 100 centymetrów sześciennych wody, poczem pozostawia się aparat z zamkniętym kurkiem około dwie godziny, obracając go często. W celu tytrowania roztworu chlorku acetylowego

*) Österreichische Chemiker-Zeitung 1899, pag. 242.

**) Wykazane przy wstępnej próbie procenty objętości można przytem bez skrupułu uważać za procenty ciężaru.

wlewa się 50 centymetrów sześciennych tego roztworu do drugiej kolbki, zatyka się ją w ten sam sposób i tak pozostawia. Jeżeli próbkę przed odmierzeniem rozcieńczono wolnym od wody eterem, wtedy dodaje się do drugiej kolbki, zawierającej roztwór chlorku acetylowego jeszcze tyle użytego, wolnego od wody eteru, ile go 25 centymetrów sześciennych mieszaniny zawiera. Domieszka ta ma na celu uniknięcie ewentualnych błędów na wypadek, gdyby wolny od wody eter miał być jeszcze zanieczyszczony śladami wody lub alkoholu. Odmierzanie roztworu chlorku acetylowego następuje w ten sposób, że się do flaszki ze zapasem wkłada korek z dwoma otworami a w jeden z nich pipetę pojemności 50 centymetrów sześciennych, w drugi zaś rurkę szklaną z gumowym balonikiem na końcu.

Gdy obie w ten sposób napełnione kolbki dwie godziny wystąły, otwiera się bardzo ostrożnie kurek u lejka, by woda wpływała do kolbki, przyczem powietrze, nasycone kwasem solnym, uchodzi w drobnych bańkach i oddaje swój kwas solny wodzie. Gdy się ciśnienie wzajemnie wyrówna, zamyka się kurek, zakłóca roztwór ostrożnie, by chloroform dobrze się z wodą wymieszał, wpuszcza następnie resztę wody i opłukuje dobrze wodą lejek i korek. Zawartość obu naczyń tytruje się w końcu dwójnormalnym ługiem sodowym z dodaniem fenoltaleiny. Za ukończenie reakcji uważać należy słabe zabarwienie na czerwono, które stale się utrzymuje, jeżeli się kolbką zatkaną korkiem silnie potrząsa. Różnica centymetrów sześciennych ługu, zużytego przy obydwu tytracjach, wykazuje zawartość alkoholu a mianowicie odpowiada 1 centymetr sześcienny ługu 0·092 grama = 0·1157 centymetrom sześciennym alkoholu. Zawartość alkoholu oznacza się w litrach na 100 kilogramów eteru.

Wskazaniem jest w niektórych przypadkach powtórzenie doświadczenia z obliczoną ilością eteru, którego skład już się zna. Istotnie zawarty alkohol okazuje się z przeprowadzonego doświadczenia, przybliżoną zawartość eteru z próby wstępnej; resztę można uważać za wodę. Następnie oblicza się najwyższą dopuszczalną ilość zbadać się mającej próbki — którą dokonać można co do 5 gramów chlorku acetylowego (50 centymetrów sześciennych roztworu chloroformowego) przy pozostawieniu około 1 grama nadwyżki chlorku acetylowego, z tem założeniem, że 1 gram alkoholu rozkłada 1·7 grama chlorku acetylowego a 1 gram wody 4·33 grama chlorku acetylowego — i powtarza się to doświadczenie z obliczoną w ten sposób ilością.

C. Zastosowanie tej metody przy oznaczaniu zawartości alkoholu w eterze octowym.

Tutaj odpada opisana pod B próba wstępna, gdyż zawartość „alkoholu + wody“ wiadomą jest już równocześnie z poprzednim badaniem czystego eteru octowego (według pouczenia w załączce B). Ilość eteru octowego, którego zawartość „alkoholu + wody“ nie przenosi 1 grama wlewa się do kolbki, dodaje 50 centymetrów sześciennych dziesięcioprocentowego roztworu chlorku acetylowego i postępuje dalej w sposób podany wyżej pod B. Potrzebną ilość eteru octowego odważyć można w ten sposób, że się pewną jego ilość wlewa do małej kolbki z wąską szyjką, w której tkwi odpowiednia pipetka i waży kolbkę wraz z pipetką. Następnie przelewa się pipetką odpowiednią ilość do kolbki, w której się znajduje roztwór chlorku acetylowego i waży powtórnie kolbkę wraz z pipetką. Albo też odmierza się eter octowy pipetką wprost do kolbki i bada ciężar większej ilości (50 albo 100 centymetrów sześciennych) w ten sposób, że się napełnia zamykający się piknometr w ciepłocie pokoju (a więc nie przy 15u stopniach!) eterem octowym i waży go. Zauważyć dalej należy, że zanieczyszczony eter octowy reaguje prawie zawsze kwaśno, że przeto neutralizacji i potracenia zużytych centymetrów sześciennych ługu, podobnie jak to przy eterze siarczanym przepisano, nie można i tutaj zaniedbać.

Wzór I.

(Do III. rozdziału rozporządzenia.)

Kraj

Okrąg skarbowy

Oddział straży skarbowej w

1. Oddano dnia 19
2. Wciągnięto do księgi zapisków pod Nr. poz.
3. Badanie i porównanie deklaracji z jej $\frac{\text{pierwowzorem}}{\text{duplikatem}}$.

Deklaracja.

(Pierwowzór — duplikat.)

Podpisany w zglasza
w c. k. Oddziale straży skarbowej w na zasadzie pozwolenia
c. k. w z dnia 19 l. wewnątrz
podaną przesyłkę eteru $\frac{\text{siarczanego}}{\text{octowego}}$ do wywozu poza linię cłową przez $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ komorę w
. do wydania na ręce w

Posyłkę należy dostarczyć
wyżej wymienionej komorze
oddziałowi straży skarbowej w
do dnia do $\frac{\text{wyjściowego}}{\text{odbiorczego}}$ postępo-
wania.

Podpisany przyjmuje powyższą deklaracją
obowiązek tej treści, że wymienioną wewnątrz
bliżej przesyłkę w niezmienionej formie i jakości
w przepisany sposób $\frac{\text{przez linię cłową}}{\text{do odbiorczego postępowania}}$
wywiezie
dostarczy

C. k.

. dnia

(Podpis organu skarbowego.)

(Podpis strony.)

I. Deklaracya wysyłającego.

Dzień i godzina wysłania	Liczba	Gatunek	Numer	Rodzaj towaru	Ciężar netto przesyłki		Numer pozycji rachunku	U w a g a
					każdego naczynia	razem		
	naczyni				w kilogramach			
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Z a ł a t w i e n i e.

1. Oddano dnia
2. Zaksiążkowano $\frac{\text{w rejestrze rachunkowym}}{\text{w konsygnacji}}$ pod Nr. poz.
3. Wynik urzędowego badania pod względem:
 - a) urzędowych zamknięć;
 - b) liczby, rodzaju i numerów naczyń;
 - e) ciężaru brutto całej przesyłki.
4. Wykazanie przekroczenia granicy celnej:
 - a) w granicznej komorze:

Powyższa przesyłka winna pod eskortą

dnia 19 przekroczyć granicę; wyszła dnia 19

według
 - b) w głównej komorze wewnątrz obszaru celnego:
 - a) Powyższą z naczyń złożoną przesyłkę przekazano w uskutecznonem zapomocą opieczetowania zamknięciu przestrzeni ładunkowej $\frac{\text{wagonu kolejowego}}{\text{okretu}}$ oznaczonego Nr. z kwitem zgłoszenia Nr. dnia 19 do wyjścia przez $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ komore w do
 - β) Przesyłka wyszła według zapisku wyjścia Nr. poz. dnia 19 po zdjęciu urzędowego zamknięcia do

C. k. w

. dnia 19

(Podpis.)

Wzór II a.

(Do IV. rozdziału rozporządzenia.)

Kraj
 Okrąg skarbowy
 Oddział straży skarbowej w

Nr. Rachunku

p. w Nr. k. dotyczącego tych
 przesyłek eteru $\frac{\text{siarczanego}}{\text{octowego}}$, które korzystając z wolności podatkowej dla użytego do fabrykacji alko-
 holu bądźto poza linię cłową wywieziono bądźteż pozbyto w kraju na rzecz upoważnionych do poboru osób

Po arkuszy.

Z załączkami.

Na zasadzie upoważnienia c. k. z dnia 19

L. pobrał podpisany w dniu dzisiejszym $\frac{\text{z fabryki}}{\text{z wolnego składu}}$ p.w według zgłoszenia z dnia Nr. stopni
 hektolitrowych alkoholu bez opłaty podatku z tym obowiązkiem, że najpóźniej doodpowiednią ilość czystego eteru $\frac{\text{siarczanego}}{\text{octowego}}$ poza linię celną lub do rąk osób, w kraju urzędownie do
 odbioru uprawnionych wywiezie, ewentualnie od różnicy podatek spożywczy zapłaci.

. dnia

(Podpis strony.)

Wzór II b.

(Do VI. rozdziału rozporządzenia.)

Kraj Okrąg skarbowy
 Oddział straży skarbowej

Rachunek zapasu Nr.

p. w Nr. k. przesyłek
 eteru $\frac{\text{siarczanego}}{\text{octowego}}$, które z żądaniem wolności podatkowej dla alkoholu do fabrykacji tego eteru zuży-
 tego bądźto po za linię cłową wywieziono bądźżeż na rzecz osób do poboru uprawnionych wewnątrz
 kraju pożyto.

Po arkuszy.

Z załączkami.

Przy podjętej w myśl postanowień VI. rozdziału rozporządzenia z dnia
 w dniu rewizji znaleziono w wymienionem wyżej przedsiębiorstwie
 podpisanego według protokołu z dnia :

Eter siarczany		Eter octowy			Spirytus	
według ciężaru netto	z hektolitrowymi stopniami alkoholu	według ciężaru netto	z hektolitrowymi stopniami		denaturo-	niedenatu-
			alkoholu	niezmenio- nego alkoholu	wany	rowany
				w stopniach hekto- litrowych		

.
 (Podpis strony.)

Wzór I.

(Do III. rozdziału rozporządzenia)

Kraj

Okrąg skarbowy

Oddział straży skarbowej w

Zapisek Nr.

dotyczący przesyłek eteru $\frac{\text{siarczanego}}{\text{octowego}}$ zgłoszonych przez p.

w na podstawie pozwolenia c. k.

w 19, L., do wywozu poza linię cłową względnie do wywozu na rzecz osób uprawnionych w kraju.

Obejmuje czas:

od 19 do 19

z załączkami.

Bieżąca liczba	Dzień wysyłki	Rodzaj towaru	Wysyłkę uskuteczniiono		Imię i nazwisko	Miejsce zamiesz- kania	Ciężar netto wysłanego eteru	Duplikat deklaracji wystawiono dnia	Pierwopis deklaracji zwrócono dnia	U w a g a
			w celu wywozu za granicę	wewnątrz kraj						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Druk, którego zapas ściślejsz podlega kontroli.